

รูปแบบการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรม
การบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา
เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล

MODEL FOR DEVELOPMENT EDUCATIONAL PROFESSIONAL SKILLS AND RAISE THE LEVEL OF
INNOVATION MANAGEMENT OF SCHOOL TO THE DEVELOPMENT OF ADMINISTRATORS FOR
SUSTAINABILITY AND EFFICIENCY IN THE DIGITAL AGE

ภูมิภควัชร ภูมิพงศ์คชสร

Phumphakawat Phumphongkhasorn

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

College of Innovation Management

Rajamangala University of Technology Rattanakosin

E-Mail: phumphakawat.ps@gmail.com

Received 04 September 2024; Revised 20 October 2024; Accepted 29 October 2024.

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบ ปัจจัย รูปแบบ และแนวทางการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษา รวมทั้งทดสอบความสอดคล้องของรูปแบบในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงผสมผสาน ทั้งเทคนิควิธีการเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัยพบว่า

1 องค์ประกอบและแนวทางการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล มีจำนวน 4 องค์ประกอบ คือ ด้านภาวะผู้นำ ด้านวัฒนธรรมของสถานศึกษา ด้านการสนับสนุนบุคลากร และด้านการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์

2. สมบัติสหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณแบบปกติของปัจจัยของปัจจัยในสมการพยากรณ์ สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ $\hat{Y} = 1.073 + 0.289 (IL) + 0.186 (MQ) + 0.165 (HR) + 0.140 (EFF)$, สมการในรูปแบบมาตรฐาน $\hat{Z}_y = 0.380 (IL) + 0.223 (MQ) + 0.204 (HR) + 0.202 (EFF)$

3. จากการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ในแต่ละตัวแปรแฝงของโมเดลตามสมมติฐานการวิจัยเป็นตัวชี้วัดจริงตามกรอบแนวคิดการวิจัย และสอดคล้องกับโมเดลการวัด

4. ตัวแปรแฝงภายนอก คือ ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม ตัวแปรแฝงภายใน คือ มีอิทธิพลต่อวัฒนธรรมสถานศึกษาเชิงนวัตกรรม การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ และการสนับสนุนบุคลากรทางการศึกษาเพื่อสร้างนวัตกรรม ซึ่งตัวแปรแฝงภายนอกมีความสัมพันธ์กับแฝงภายใน โดยส่งอิทธิพลต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาแห่งนวัตกรรมในยุคดิจิทัล

5. การประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหาร มีความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทั้งนี้ รูปแบบฯ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการผลิตครู/บุคลากรทางการศึกษา เพื่อออกแบบการจัดการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพผู้เรียนที่ให้มีลักษณะที่เหมาะสมกับการเป็นพลเมืองโลก พัฒนาสถานศึกษาให้มีความพร้อม สามารถจัดการเรียนรู้ได้หลากหลาย การพัฒนาครูและผู้บริหารสถานศึกษาให้มีลักษณะเป็นนวัตกรรมเพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล

คำสำคัญ : ทักษะวิชาชีพ, นวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษา, ผู้บริหารสถานศึกษา

Abstract

The purpose of this research article is to examine the factors that influence and drive innovation in school management, particularly in the development of school administrators. The study aims to test the consistency of the proposed model in fostering sustainability and enhancing efficiency in school management within the context of the digital era. The research methodology adopts a mixed-methods approach, utilizing both quantitative and qualitative techniques to ensure comprehensive analysis and robust findings.

The research results revealed that:

1 The elements and guidelines for the development of educational professional skills in driving and enhancing innovation in educational institution management for the development of school administrators, with a focus on sustainability and efficiency in the digital age, consist of four components: Innovative Leadership, Culture of Innovative Educational Institutions, Support for Educational Personnel to Foster Innovation, and Creative Learning Management.

2. Normal multiple regression coefficient of factor factors in the forecast equation. Forecast equation in the form of raw score $\hat{Y} = 1.073 + 0.289 (IL) + 0.186 (MQ) + 0.165 (HR) + 0.140 (EFF)$, Equations in the form of standard scores $\hat{Z}_y = 0.380 (IL) + 0.223 (MQ) + 0.204 (HR) + 0.202 (EFF)$

3. The analysis of the relationship model indicates that the observed variables within each latent variable of the model, as outlined in the research hypothesis, serve as valid indicators in accordance with the research conceptual framework.

4. The external exogenous variable is Innovative Leadership, while the internal latent variables include Influential Innovative School Culture, Creative Learning Management, and Support for Educational Personnel to Foster Innovation. The external exogenous variable is linked to the internal latent variables by impacting the management of innovative educational institutions in the digital era.

5. The evaluation of the feasibility and usefulness of the professional skills development model for driving and enhancing innovation in educational institution management, particularly in executive development, demonstrated statistically significant feasibility and benefits at the .01 level.

The model developed by the researcher can be utilized to benefit the training of teachers and educational personnel, enabling them to design learning management systems and enhance the quality of learners to be suited as global citizens. It also aims to develop schools to be well-prepared to provide diverse learning opportunities, and to cultivate teachers and school administrators to become innovators, ensuring sustainability and efficiency in the digital era.

Keywords: Professional Skills, Management Innovation, Educational Institution Administrators

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงดิจิทัลเทคโนโลยีอย่างฉับพลัน (Disruptive technology) ซึ่งส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมทั่วโลก รวมทั้งด้านการเรียนการสอนในสถานศึกษาที่ดิจิทัลเทคโนโลยีส่งผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมทางด้านจัดการเรียนการสอนการวิจัยการบริหารจัดการตลอดจนการสื่อสารทุกระดับ โดยประเทศไทยได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติ และยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 เพื่อเตรียมความพร้อมกำลังคนทั้งด้านความรู้ ทักษะ สมรรถนะ ที่จำเป็นให้สามารถปรับตัวและรู้เท่าทันต่อกระแสความเปลี่ยนแปลงของโลกที่มีพลวัต และการแข่งขันอย่างเสรีและไร้พรมแดน จากแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ให้ความสำคัญเร่งด่วนที่ประเทศต้องเร่งดำเนินการเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในสภาวะการณ์ปัจจุบันของประเทศไทย ซึ่งทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องต้องร่วมกันกำหนดกรอบทิศทางและเป้าหมายพัฒนาหลักสูตรการศึกษาในระดับต่าง ๆ ที่สามารถสร้างเสริมทักษะสำคัญในศตวรรษที่ 21 เพื่อสร้างกำลังคนให้มีสมรรถนะตอบสนองต่อความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศรองรับพลวัตของโลกและการแข่งขันในศตวรรษที่ 21 (Office of the Education Council, 2017) ดังนั้น ระบบการศึกษาของไทยจึงต้องปรับเปลี่ยนโดยนำดิจิทัลเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารและการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น และนำเข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนรู้รวมไปถึงการมีคลังสื่อดิจิทัล เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้ามาใช้เพื่อพัฒนาตนเองได้ในทุกที่ทุกเวลา (Voratitipong, A., 2018). ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงาน การจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมต่อทิศทางของยุคสมัยและจะต้องมีความเข้าใจบริบทของ

สถานศึกษาเป็นอย่างดี ผู้บริหารจึงต้องวิเคราะห์สถานศึกษาทั้งระบบเพื่อให้ทราบถึงปัญหาที่สถานศึกษากำลังเผชิญอยู่ และนำไปวางแผนเพื่อกำหนดแนวทางในการแก้ไขและพัฒนาให้สถานศึกษาเกิดความก้าวหน้าและสอดคล้องต่อทิศทางการเปลี่ยนแปลงของยุคดิจิทัล (Digital Era)

ตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 กำหนดให้คุรุสภากำหนดมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา ซึ่งเป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการประกอบวิชาชีพทางการศึกษาเพื่อให้เกิดคุณภาพในการประกอบวิชาชีพ สามารถสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาให้แก่ผู้รับบริการ ซึ่งมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้ประกอบวิชาชีพในการพัฒนาระดับมาตรฐานวิชาชีพให้สูงขึ้น ซึ่งจะทำให้วิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาได้รับการพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง (Ministry of Education., 2019) ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 39 กล่าวถึงหลักการบริหารการศึกษา ซึ่งได้กำหนดให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหาร และการจัดการศึกษาทั้งในด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไปยังคณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้มีส่วนรับผิดชอบมีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษาโดยตรงในทุกระดับ การที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการบริหารสถานศึกษา โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับข้อบ่งชี้และภารกิจการบริหาร และจัดการสถานศึกษา (Office of the Public Sector Development Commission., 2011)

จากที่กล่าวมาข้างต้น รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาของแต่ละโรงเรียนในหลายพื้นที่ในปัจจุบันทั้งระบบการศึกษาโครงสร้างการบริหาร หลักสูตรการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลจึงมีความหลากหลายและมีการนำ “นวัตกรรม” มาใช้ในการบริหารการศึกษากันอย่างกว้างขวาง ท่ามกลางการกระจายตัวของ “นวัตกรรม” จึงมีความจำเป็นที่นักบริหารการศึกษาต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว ดังนั้นความท้าทายของการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลผู้บริหารสถานศึกษาที่ได้รับอำนาจการบริหาร จำเป็นที่จะต้องกำหนดวิสัยทัศน์และการสื่อสารที่ชัดเจน ส่งเสริมและสนับสนุน งบประมาณสำหรับการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถใช้งานได้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารจัดการสถานศึกษา พัฒนาตนเองในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อยกระดับการบริหารจัดการสถานศึกษา รวมทั้งเป็นผู้นำในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการจัดการเรียนรู้ (Pongsanga, M. and Wangthanomsak, M. , 2023) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง รูปแบบการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล เพื่อให้สถานศึกษาได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาและพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา ให้มีศักยภาพและมีสมรรถนะด้านนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ ซึ่งก่อให้เกิดความยั่งยืนและประสิทธิภาพในที่สุดที่มีการเปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน และรองรับนโยบายทางการศึกษาในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบและแนวทางการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล
3. เพื่อทดสอบความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล กับองค์ประกอบ แนวทาง และปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหาร
4. เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล
5. เพื่อประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล

การทบทวนวรรณกรรม

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งแนวคิด ทฤษฎี รวมถึงงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง นำมากำหนดเป็นกรอบแนวทางในการวิจัย ดังนี้

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 มาตราที่ 34 (2) และมาตราที่ 35 ได้กำหนดให้สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานมีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีความเป็นอิสระคล่องตัว สามารถบริหารและจัดการศึกษาในสถานศึกษาได้สะดวกรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ ตามหลักการกระจายอำนาจ โดยสถานศึกษาจะต้องดำเนินการบริหารจัดการ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป

สำหรับนวัตกรรมการบริหารการศึกษา หมายถึง สิ่งใหม่ๆ ที่สร้างขึ้นมาเพื่อช่วยแก้ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหรือพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการใช้นวัตกรรมเป็นสิ่งที่ใหม่ ๆ มาใช้และแก้ไขปัญหา รวมถึงพัฒนาต่อยอด ซึ่งประเภทของการใช้นวัตกรรมการศึกษาขึ้นอยู่กับการประยุกต์ใช้นวัตกรรมในด้านต่าง การดำเนินการส่งเสริมพัฒนานวัตกรรมการศึกษาใน พื้นที่นวัตกรรมการศึกษาจะครอบคลุมนวัตกรรมการศึกษา 2 ประเภท คือ นวัตกรรมเชิงนโยบาย และนวัตกรรมการเรียนการสอน สำหรับการบริหารจัดการในสถานศึกษาเป็นกระบวนการสร้างนวัตกรรมการบริหารให้เกิดขึ้นในองค์กร มีตามลำดับขั้นตอน และนำมาพัฒนามาสู่แนวคิดหรือแนวปฏิบัติใหม่ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงขององค์การบริหารให้เกิดขึ้นในองค์กร ซึ่งองค์การที่มีการสร้างนวัตกรรม

บริหารจะต้องเกิดขึ้นมาจากคนภายในองค์กรเป็นสำคัญ เพื่อสร้างสรรค์สิ่งใหม่นำมาพัฒนางาน พัฒนาคน และพัฒนาองค์กรได้ จึงจะได้ชื่อว่าเป็นองค์กรที่มีการสร้างนวัตกรรมการบริหารขึ้นมาได้นั่นเอง

การสร้างนวัตกรรมการบริหารให้เกิดขึ้นในองค์กร มีกระบวนการของวิธีคิดที่มีลำดับขั้น ก่อนที่จะพัฒนามาสู่แนวคิดหรือแนวปฏิบัติที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงขององค์กร Birkinshaw J., Hamel H., and Mol M. J. (2005) ได้ถอดรหัสวิธีคิดนวัตกรรมบริหารองค์กร โดยการสร้างนวัตกรรมการบริหารในการดำเนินงานมี 2 มิติ ซึ่งแต่ละมิติมี 4 ระยะ

มิติแนวนอน (Horizontal dimension) เป็นมิติด้านกระบวนการโดยพิจารณาที่บริบทขององค์กรและสิ่งแวดล้อมเป็นตัวตั้งโดยเริ่มตั้งแต่การคิดริเริ่มนวัตกรรมพัฒนาจนเกิดการปฏิบัติ และการยอมรับนวัตกรรม ซึ่งประกอบด้วย กระบวนการนวัตกรรม 4 ระยะ ได้แก่

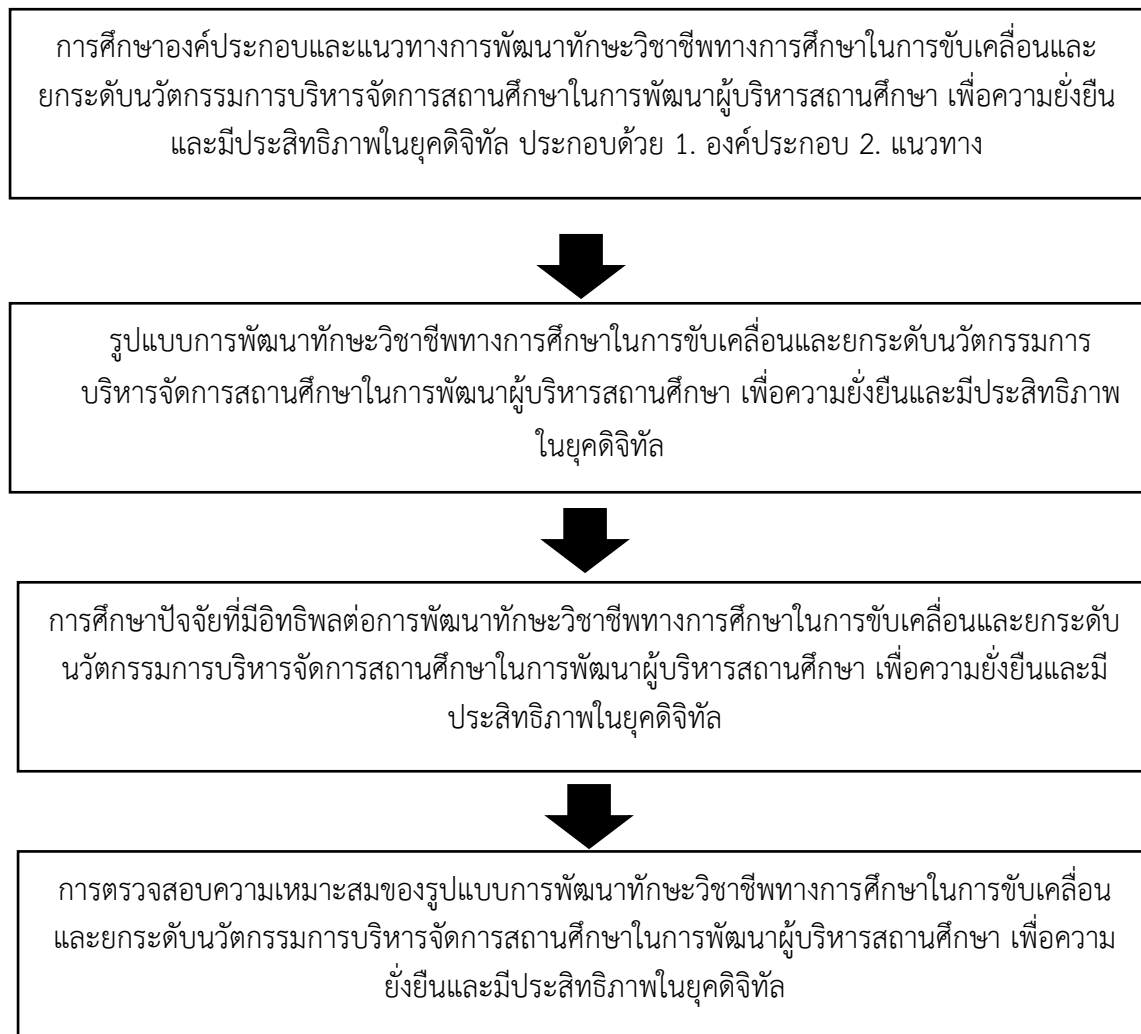
1) แรงจูงใจที่ทำให้เกิดการคิดนวัตกรรม โดยมากมักเกิดจากประเด็นปัญหาที่พบเจอในองค์กร แรงบันดาลใจหรือแนวคิดใหม่ที่คาดว่าจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใหม่ที่ดีขึ้น โดยใช้แนวคิดให้ปัญหาเป็นตัวขับเคลื่อน (Problem-driven) และคำนึงถึงบริบทขององค์กรทั้งด้านโอกาสและอุปสรรคเป็นสำคัญ แล้วจึงกำหนดเป็นประเด็นการสร้างนวัตกรรม (Agenda Setting)

2) สร้างแนวคิดหรือแนวปฏิบัติใหม่ (Invention/ idea linking) ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ซึ่งมาจากความคิดใหม่ ๆ ที่จะมาช่วยแก้ปัญหาหรือตอบโจทย์การบริหารองค์กรที่กำหนดไว้ได้ ทั้งนี้ต้องมีรูปแบบและกระบวนการที่ชัดเจนพอควรเพื่อให้สามารถนำไปปฏิบัติใช้ได้

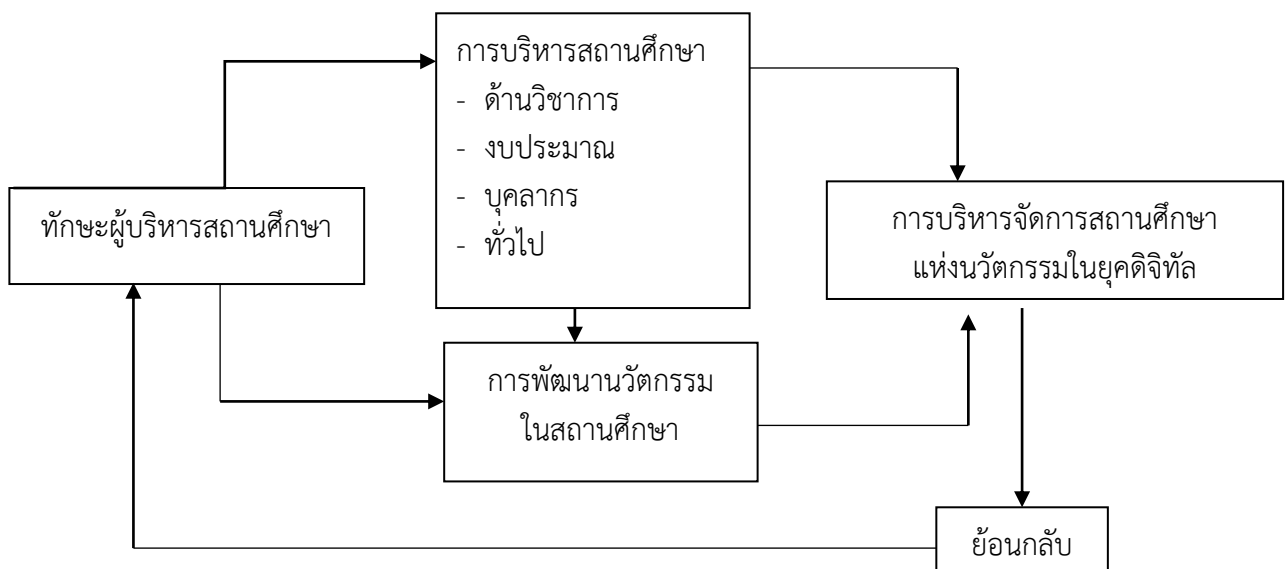
3) การนำไปสู่การประยุกต์ใช้จริง (Implementation/ idea testing) เป็นการสร้างคุณค่าให้กับแนวคิดหรือแนวปฏิบัติที่ได้สร้างหรือพัฒนาขึ้น และได้ตรวจสอบด้วยว่านวัตกรรมการบริหารนั้นใช้งานได้ดีหรือไม่และควรปรับปรุงอย่างไร เป็นการลองผิดลองถูกและการปรับปรุงแก้ไขความคิดที่ตั้งไว้เดิมให้มีความเหมาะสมกับการนำนวัตกรรมบริหารนั้นไปใช้

4) กำหนดรูปแบบกระบวนการที่ชัดเจน การกำหนดชื่อเรียกนวัตกรรมบริหาร (Theorization and labelling) เป็นกระบวนการทางสังคมที่เป็นผลมาจากการได้ทดลองปฏิบัติ ตามนวัตกรรมการบริหารที่คิดค้นขึ้น และได้มีการสะท้อนคิด ทบทวนแนวทางการดำเนินงานต่าง ๆ ซึ่งอาจเชื่อมโยงกับหลักการหรือแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ และกำหนดเป็นชื่อนวัตกรรมการบริหารขึ้นมา ใหม่ เพื่อขยายภาพและสื่อสารกับบุคคลอื่นให้เข้าใจของกระบวนการนวัตกรรมการบริหารนั้น ๆ หากต้องการนำไปปฏิบัติใช้

มิติแนวตั้ง (Vertical Dimension) เป็นมิติของผู้เปลี่ยนแปลง ซึ่งมีทั้งภายในและภายนอก องค์กร ซึ่งแต่ละกลุ่มมีบทบาทที่แตกต่างกัน ดังนี้

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยที่ประกอบด้วยหลักการต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัย ตามกรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย/วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล โดยแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบและแนวทางการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย

1.1 การศึกษาองค์ประกอบการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล โดยสังเคราะห์เอกสาร เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยและวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

1.2 การศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล โดยสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน และวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล ดำเนินการสำรวจข้อมูลด้วยแบบสอบถาม จำนวน 400 ชุด จากผู้บริหารสถานศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สถิติที่ใช้ คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล

3.1 การสร้างโครงสร้างรูปแบบการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล โดย ผู้วิจัยวิเคราะห์จัดทำร่างรูปแบบการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัลโดยการหาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (SEM) และปรับปรุงแก้ไขร่างรูปแบบการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษา

3.2 การตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล โดยการจัดสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน และวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล ดำเนินการสำรวจความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา

เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัลโดยแบบสอบถาม จาก ผู้บริหารโรงเรียนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จำนวน 100 คน และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 องค์ประกอบและแนวทางการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล มีจำนวน 4 องค์ประกอบ คือ

1.1 ด้านภาวะผู้นำ ประกอบด้วย การมีวิสัยทัศน์การเปลี่ยนแปลง การคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีม และมีส่วนร่วม และสมรรถนะผู้บริหาร

1.2 ด้านวัฒนธรรมของสถานศึกษา ประกอบด้วย การจัดการความรู้ การบริหารเชิงกลยุทธ์ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

1.3 ด้านการสนับสนุนบุคลากรทางการศึกษาเพื่อสร้างนวัตกรรม ประกอบด้วย การจัดระบบและใช้สารสนเทศ การประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษา การพัฒนาวิชาชีพ และการสนับสนุนการนำไปใช้ประโยชน์

1.4 ด้านการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ ประกอบด้วย การให้อิสระ การพัฒนาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ การสร้างแรงจูงใจ การสนับสนุนงบประมาณ การสร้างเจตคติเชิงบวก และการจัดสภาพแวดล้อม

ทั้ง 4 องค์ประกอบนี้ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาแห่งนวัตกรรมในยุคดิจิทัล ซึ่งจะมียุทธศาสตร์เพื่อพิจารณา จำนวน 5 องค์ประกอบ คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ กลยุทธ์ นโยบาย ด้านการบริหารจัดการ ด้านการพัฒนาบุคลากรด้านการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และด้านการจัดการความรู้

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.39$) เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านวัฒนธรรมของสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.40$) รองลงมาคือ ด้านการสนับสนุนบุคลากรทางการศึกษา ($\bar{X} = 4.39$) ด้านภาวะผู้นำ ($\bar{X} = 4.38$) และด้านการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.37$) ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณแบบปกติของปัจจัยของปัจจัยในสมการพยากรณ์การบริหารจัดการสถานศึกษาแห่งนวัตกรรมในยุคดิจิทัล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 ตัว ได้แก่ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ (IL) ปัจจัยด้านวัฒนธรรมของสถานศึกษา (MQ) ปัจจัยด้านการสนับสนุนบุคลากรทางการศึกษาเพื่อสร้างนวัตกรรม (HR) และปัจจัยด้านการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ (EFF) ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาแห่งนวัตกรรมในยุคดิจิทัล โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณ (R) เท่ากับ 0.905 มีอำนาจพยากรณ์ (R^2) ได้ร้อยละ 82.60 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ 0.176

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 1.073 + 0.289 (IL) + 0.186 (MQ) + 0.165 (HR) + 0.140 (EFF)$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_y = 0.380 (IL) + 0.223 (MQ) + 0.204 (HR) + 0.202 (EFF)$$

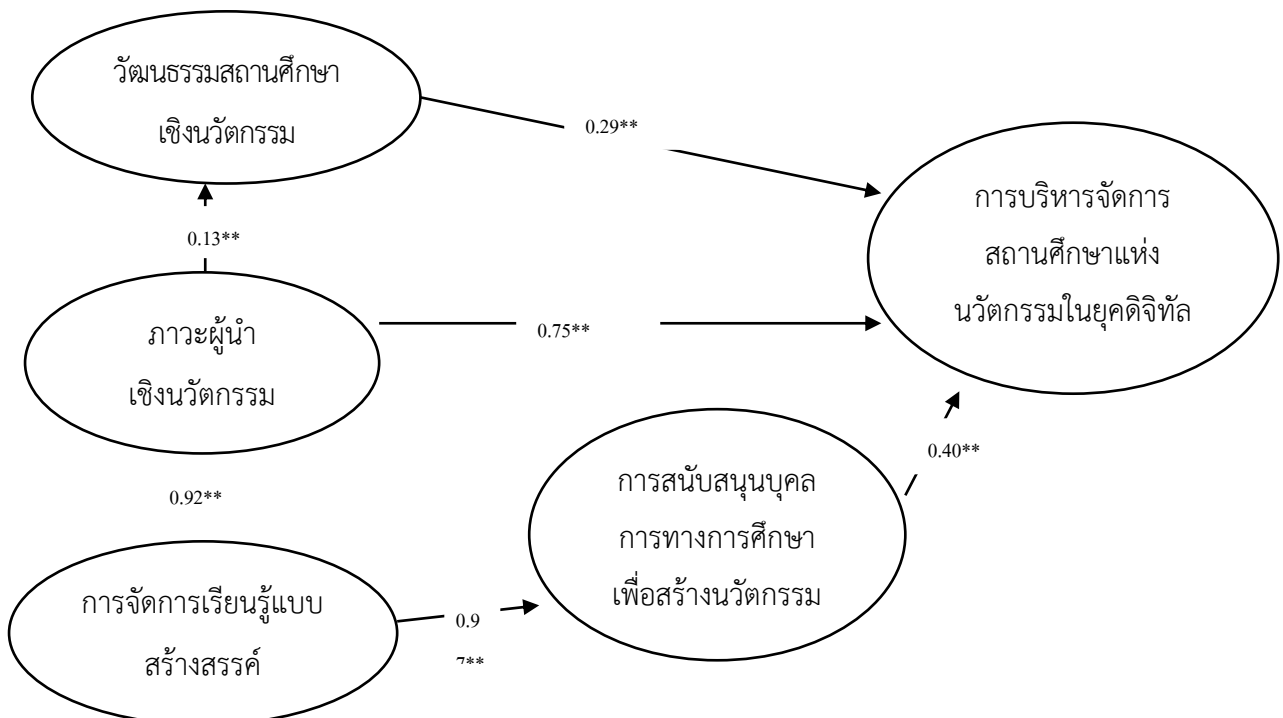
ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 การทดสอบความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล จากการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของการพัฒนารูปแบบการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ในแต่ละตัวแปรแฝงของโมเดลตามสมมติฐานการวิจัยเป็นตัวชี้วัดจริงตามกรอบแนวคิดการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับโมเดลการวัด แต่เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของแต่ละตัวแปร พบว่า เส้นอิทธิพลบางเส้นมีค่าติดลบ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเส้นอิทธิพลที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ประกอบด้วย

3.1 เส้นอิทธิพลภาวะผู้นำ (IL) ไปยังตัวแปรการสนับสนุนบุคลากรทางการศึกษาเพื่อสร้างนวัตกรรม (HR) ไปยังตัวแปรการจัดการสถานศึกษาแห่งนวัตกรรมในยุคดิจิทัล (IQ)

3.2 เส้นอิทธิพลวัฒนธรรมของสถานศึกษาเชิงนวัตกรรม (MQ) ไปยังตัวแปรการจัดการสถานศึกษาแห่งนวัตกรรมในยุคดิจิทัล (IQ) พบว่า ค่าดัชนีในภาพรวมส่วนใหญ่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์

3.3 เส้นอิทธิพลการสนับสนุนบุคลากรทางการศึกษาเพื่อสร้างนวัตกรรม (HR) ไปยังตัวแปรการจัดการสถานศึกษาแห่งนวัตกรรมในยุคดิจิทัล (IQ) พบว่า ค่าดัชนีในภาพรวมส่วนใหญ่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 การพัฒนารูปแบบการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล โดยผู้วิจัยได้ข้อมูลจากการทดสอบทางและนำมาพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์ ดังนี้

จากการพัฒนารูปแบบการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล พบว่า ตัวแปรแฝงภายนอก คือ ภาวะผู้นำ ตัวแปรแฝงภายใน คือ มีอิทธิพลต่อ วัฒนธรรมสถานศึกษาเชิงนวัตกรรม การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ และการสนับสนุนบุคลากรทางการศึกษาเพื่อสร้างนวัตกรรมซึ่งตัวแปรแฝงภายนอกมีความสัมพันธ์กับแฝงภายใน โดยส่งอิทธิพลต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาแห่งนวัตกรรมในยุคดิจิทัล

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 5 การประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 30 คน เห็นว่ามีความถูกต้อง เหมาะสม มีประโยชน์ และมีความเป็นไปได้ จำนวน 30 คน และไม่มีผู้ใดเห็นว่าไม่มีความเหมาะสม ทั้งนี้ เมื่อนำค่าความถี่มาทดสอบความแตกต่างด้วยไคสแควร์ พบว่ามีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ($\chi^2 = 10.00$, $p\text{-value} = .000$) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบหลัก 5 องค์ประกอบ และองค์ประกอบย่อย 23 องค์ประกอบความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

อภิปรายผลวัตถุประสงค์ที่ 1 องค์ประกอบและแนวทางการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล โดยผลการวิจัยพบว่า มีองค์ประกอบจำนวน 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำ ด้านวัฒนธรรมของสถานศึกษา ด้านการสนับสนุนบุคลากรทางการศึกษา และด้านการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ ซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีส่วนสำคัญในการสนับสนุนการบริหารจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ สอดคล้องกับการศึกษาของ Phusawat P. (2022) พบว่า ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยด้านวัฒนธรรมสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม ปัจจัยด้านการสนับสนุนความรู้เพื่อสร้างนวัตกรรม และปัจจัยด้านบรรยากาศสร้างสรรค์และสร้างแรงเสริมในการทำงาน ส่งผลต่อการเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรมของโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์

อภิปรายผลวัตถุประสงค์ที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล โดยผลการวิจัยพบว่า 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำ ด้านวัฒนธรรมของสถานศึกษา ด้านการสนับสนุนบุคลากรทางการศึกษา และด้านการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ ทั้ง 4 องค์ประกอบนี้มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาแห่งนวัตกรรมในยุคดิจิทัลอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sittichai, K. (2018) ได้ศึกษาการจัดการองค์กรตามแนวคิด 7s ของ McKinsey ที่เอื้อต่อการเป็นองค์กรนวัตกรรมกรณีศึกษาองค์กรที่ได้รางวัลองค์กรนวัตกรรมยอดเยี่ยม ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะ/คุณสมบัติขององค์กรนวัตกรรม ได้แก่ 1) มีค่านิยมร่วมกันในองค์กร 4 ตัว คือ Smart Spirit Energetic Sharing 2) ผู้นำหรือผู้บริหารระดับสูงแสดงบทบาทอย่างชัดเจนในการเน้นให้องค์กรเกิดวัฒนธรรมนวัตกรรม (Innovation Culture) และนิเวศนวัตกรรม (Innovation ecosystem) 3) องค์กรมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากรอย่างชัดเจน

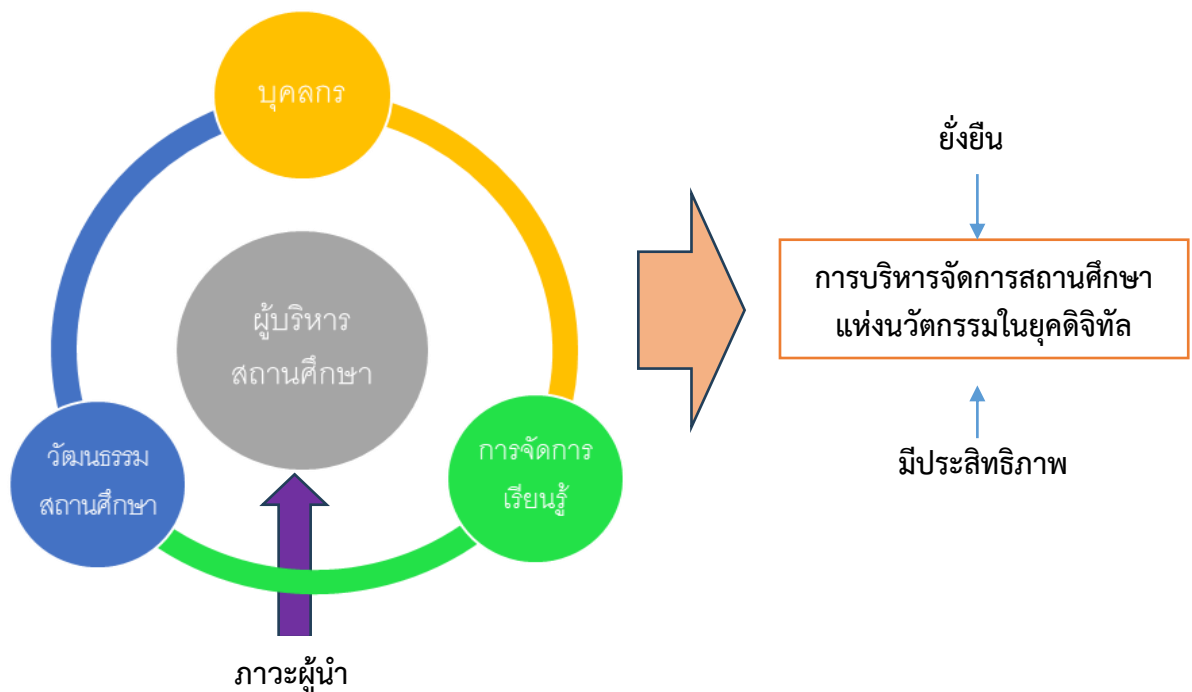
อภิปรายผลวัตถุประสงค์ที่ 3 ความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล กับองค์ประกอบ แนวทาง และปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหาร โดยผลการวิจัยพบว่า 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำ ด้านวัฒนธรรมของสถานศึกษา ด้านการสนับสนุนบุคลากรทางการศึกษา และด้านการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ มีความสอดคล้องสามารถนำมาสร้างรูปแบบอย่างเป็นระบบและมีความสัมพันธ์กันได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wuttirong, P. (2020) กล่าวว่า ในการประยุกต์ใช้ทฤษฎีระบบเป็นกรอบแนวคิดในการจัดการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของนวัตกรรม จะช่วยให้องค์กรเข้าใจความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมที่ส่งผลได้มากขึ้น ดังนั้น เมื่อสถานศึกษาต้องการสร้างนวัตกรรมให้เกิดขึ้นทุก ๆ ส่วนต้องมีปฏิสัมพันธ์กัน มีระบบการทำงานที่ยืดหยุ่น มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีกระบวนการในการปรับเปลี่ยน และป้อนข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อประสิทธิภาพในการจัดการที่ดียิ่งขึ้น

อภิปรายผลวัตถุประสงค์ที่ 4 รูปแบบการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล โดยผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรแฝงภายนอก คือ ภาวะผู้นำ ตัวแปรแฝงภายใน คือ มีอิทธิพลต่อด้านวัฒนธรรมของสถานศึกษา การจัดการเรียนรู้ และบุคลากร ซึ่งตัวแปรแฝงภายนอกมีความสัมพันธ์กับแฝงภายในด้วย และส่งอิทธิพลต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาแห่งนวัตกรรมในยุคดิจิทัล สอดคล้องกับการศึกษาของ Chaemchoy, S. (2019) ได้ศึกษาเรื่อง นวัตกรรมการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเพื่อสร้างนวัตกรรม ผลการวิจัย พบว่า 1) สมรรถนะนวัตกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบหลักได้แก่ 1.1) การมุ่งอนาคต 1.2) เครือข่ายสังคม 1.3) ความคิดสร้างสรรค์ 1.4) การบริหารโครงการ 1.5) ความรู้ด้านเนื้อหาและทักษะการปฏิบัติ และ 1.6) บุคลิกภาพส่วนบุคคล โดยทุกองค์ประกอบมีความสัมพันธ์กัน

อภิปรายผลวัตถุประสงค์ที่ 5 ประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมีความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ต่อการผู้บริหาร พัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษา และการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สอดคล้องกับการศึกษาของ NAJAMPA, T. (2021) การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่ารูปแบบสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า รูปแบบการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล มีความถูกต้อง มีความเหมาะสม มีประโยชน์ และมีความเป็นไปได้ และสอดคล้องกับ Chumwaengwapee, A. (2017) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแบบองค์การแห่งนวัตกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า รูปแบบองค์การแห่งนวัตกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีผลการประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในระดับมาก

สรุปองค์ความรู้

การวิจัยรูปแบบการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษาในการขับเคลื่อนและยกระดับนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล พบว่า 1) มุ่งองค์ของการบริหารจัดการสถานศึกษาแห่งนวัตกรรมในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย ภาวะผู้นำ วัฒนธรรมสถานศึกษา บุคลากร และการจัดการเรียนรู้ 2) ปัจจัยทั้ง 4 ด้านข้างต้นมีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาแห่งนวัตกรรมในยุคดิจิทัล 3) ปัจจัยทั้ง 4 ด้านข้างต้นมีความสอดคล้องกับการบริหารจัดการสถานศึกษาแห่งนวัตกรรมในยุคดิจิทัล 4) ตัวแปรแฝงภายนอก คือ ภาวะผู้นำ ตัวแปรแฝงภายใน คือ มีอิทธิพลต่อวัฒนธรรมสถานศึกษา การจัดการเรียนรู้ และบุคลากร ซึ่งตัวแปรแฝงภายนอกมีความสัมพันธ์กับแฝงภายในด้วย และส่งอิทธิพลต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาแห่งนวัตกรรมในยุคดิจิทัล 5) รูปแบบที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมีความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ต่อการผู้บริหาร พัฒนาทักษะวิชาชีพทางการศึกษา และการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยสามารถแสดงเป็นแผนภาพได้ดังนี้

ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่าปัจจัยทั้ง 4 ด้าน มีความเชื่อมโยงกัน สามารถเป็นเครื่องมือในการพัฒนาบริหารสถานศึกษาให้สามารถบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความเป็นอิสระ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และพระราชบัญญัติพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา พ.ศ.2562 ที่กระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยจัดตั้งขึ้นในรูปแบบคณะกรรมการสถานศึกษา และส่งเสริมการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-based Management-SBM) เพื่อให้การบริหารจัดการสถานศึกษามีประโยชน์ต่อบุคลากรทางการศึกษาและผู้เรียนมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สถาบันการศึกษาที่ผลิตครูควรมีการวางแผนร่วมกันในการพัฒนาสมรรถนะและทักษะที่จำเป็นของนักศึกษาครู การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งได้แก่ การจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนมีทักษะในศตวรรษที่ 21 การเลือกใช้-การผลิตสื่อและนวัตกรรมที่สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 การพัฒนาเทคนิคและยุทธวิธีในการจัดการเรียนรู้ในสังคมยุคดิจิทัล การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การนำผลการประเมินมาออกแบบการจัดการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพผู้เรียนที่มีทักษะการแข่งขันในระดับสากล เพื่อออกแบบการจัดการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีลักษณะที่เหมาะสมกับการเป็นพลเมืองโลก

2. สถาบันศึกษาควรมีความพร้อมทางกายภาพ แหล่งเรียนรู้ อุปกรณ์การเรียนการสอน อาจารย์ประจำชาวต่างประเทศที่เชี่ยวชาญศาสตร์การสอนนั้นๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพได้หลากหลาย โดยมีรูปแบบการสอนที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์ และสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่หลากหลาย ทั้งผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ ผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลาง และผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษอย่างมีนวัตกรรม รวมถึงอาจารย์ต่างประเทศที่เชี่ยวชาญศาสตร์การสอนนั้นๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพได้หลากหลาย และสร้างสรรค์

3. ผู้บริหารสถานศึกษา ควรได้รับการฝึกอบรมเป็นพิเศษ และพัฒนาตนเองเป็นนวัตกรรมทางการศึกษา เพื่อเป็นผู้นำเชิงนวัตกรรม และส่งเสริมให้บุคลากรภายในสถานศึกษาได้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากรทางการศึกษา เพื่อติดตามและประเมินอย่างต่อเนื่องเพื่อรับทราบถึงสภาพและปัญหาที่แท้จริงของผู้เรียน เพื่อนำมาสร้างหรือพัฒนานวัตกรรมการสอนรูปแบบใหม่ ๆ ต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการพัฒนา รูปแบบการการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา
2. ควรศึกษาผลการใช้นวัตกรรมในการเสริมสร้างสมรรถนะครู
3. ควรศึกษาการพัฒนา รูปแบบทักษะวิชาชีพทางการศึกษาของนักศึกษาครู

References

- Chaemchoy, S. (2019). *Educational institution administration in the digital age*. Chulalongkorn University Printing House.
- Chumwaengwapee, A. (2017). *The development model of innovation organization for secondary schools under the office of basic education commission* (Doctoral dissertation, Burapha University).
- Kunrat, T. (2022). Professional development of education administration in the digital age. *Journal of Quality of Life and the Law*, 11(2).
- Ministry of Education. (2019). *Status of teacher production and development in Thailand*. Prigwhan Graphic Company.

- Najampa, T. (2021). *The development of educational management model in the digital era for secondary school in the central region under the office of the Basic Education Commission* (Doctoral dissertation, Srinakharinwirot University).
- Office of the Education Council. (2017). *The national education plan B.E. 2560-2579 (2017-2036)*. Prigwhan Graphic Company.
- Office of the Public Sector Development Commission. (2011). Knowledge management: KM to modern public administration. *Thailand Local Administrative Organization*. <http://www.thailocaladmin.go.th/work/km/home/kmstory2.htm>
- Pengsanga, M., & Wangthanomsak, M. (2023). School administration in the digital era. *Srinakharinwirot Academic Journal of Education*, 24(2), July-December.
- Sittichai, K. (2018). Organization management according to McKinsey's 7s framework that contributes to innovation organization: Case study: Organization awarded an excellent innovation organization. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 11(3).
- Voratitipong, A. (2018). The study of digital technology model for education – Basic education. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 11(2), 1200-1215.
- Wuttirong, P. (2020). *Innovation management, resources, learning organizations, and innovation*. Chulalongkorn University Printing House.

